

Článek 21.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí je ukládá se ministru sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Sb. z. a n. z 31. pros. 1920, část CXLIV.)

Výnos ministerstva sociální péče č. j. 467/F ze dne 21. ledna 1921 o provádění ustanovení § 2, odst. 2. pensijního zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.

K dotazu Svazu pensijních ústavů republiky Československé ze dne 17. ledna 1921, čís. 18, týkajícímu se ustanovení § 2, odst. 2. zákona o pensijním pojištění ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z a n., kterým bylo zavedeno placení příspěvků za osoby, uvedené v § 2, odst. 1., bod 1. a 7. připomíná ministerstvo toto:

1. Každý náhradní ústav jest povinen pojmouti do stanov ustanovení o zřízení vlastního fondu pro podporu potřebných nezaměstnaných. Příspěvků plynoucích do tohoto fondu podle § 2, odst. 2. použití jest v prvé řadě k podporování potřebných nezaměstnaných osob, za něž byly placeny.

Co se výše podpor týče, jest ministerstvo sociální péče toho mínění, že nelze je obmezovati výší příspěvků zaplacených za dotyčného jednotlivého zaměstnance.

2. Pokud jsou zaměstnanci, vyňati podle § 2, odst. 1., bodu 1. a 7. z pojistné povinnosti, pojištění podle bodu 2., odst. 1., čl. IV. pensijního zákona, jest část premií placenou zaměstnavatelem podle § 2, odst. 2. účtovatí na ono pojištění, bylo-li uzavřeno aspoň na dávky zákonné, podle výše započitatelných služebních požitků (§ 3 zákona).

3. Ministerstvo sociální péče doporučuje Všeobecnému pensijnímu ústavu a náhradním ústavům pensijním, aby příspěvků dle § 2, odst. 2. nepožadovaly od zaměstnavatelů uvedených v § 2, odst. 1., bod 3.

Zákon ze dne 22. prosince 1920, čís. 689, kterým se mění některá ustanovení zákonů o pojištění dělníků pro případ nemoci.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Jednotlivá ustanovení zákonův o pojištění dělníků pro případ nemoci (zákon z 30. března 1888, č. 33 ř. z., ve znění zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.) se mění a budou nadále zníti takto:

§ 3. Pojistná povinnost, stanovená v § 1, nevztahuje se ke zřízencům, kteří jsou ustanoveni se stálým služným ve službě státu, země, župy, okresu, obce, municipálního města nebo veřejného fondu, pokud zřízenci ti mají v případě onemocnění proti svému zaměstnavateli nárok na služné aspoň po dobu jednoho roku.

§ 6. Předmětem pojištění označeného v § 1 jest poskytování nemocenských podpor, podpor šestinedělek a pohřebného. Na pojišťovacích dávkách budiž poskytováno aspoň:

1. Od počátku nemoci zdarma lékařská pomoc, čítajíc v to pomoc při porodu, přispění báby, jakož i potřebná léčiva a jinaké therapeutické pomůcky.

2. Trvá-li nemoc déle 3 dnů a je-li nemocný neschopen výděлку, ode dne onemocnění toto denní nemocenské:

ve mzdové třídě	I.	1 K 40 h,
„ „ „	II.	2 K 70 h,
„ „ „	III.	4 K — h,
„ „ „	IV.	6 K — h,
„ „ „	V.	8 K — h,
„ „ „	VI.	10 K — h,
„ „ „	VII.	12 K — h,
„ „ „	VIII.	14 K — h,
„ „ „	IX.	16 K — h,
„ „ „	X.	18 K — h,
„ „ „	XI.	20 K — h,
„ „ „	XII.	22 K — h,
„ „ „	XIII.	24 K — h,

Den, kdy se nepracuje, je-li prvním nebo posledním dnem nemoci, nebudiž čítán.

Nemocenské podpory (č. 1. a 2.) buďtež poskytovány, dokud nemoc trvá, a neskončí-li dříve, po dobu jednoho roku od počátku nemoci, a to nemocenské týdně pozadu.

3. Šestinedělkám buď poskytována peněžitá podpora ve výši nemocenského 6 neděl před slehnutím a až do 6ti neděl po slehnutí, pokud nekonají v té době námezdní práce.

4. Šestinedělkám, které samy kojí své děti — bez ohledu na nemocenské nebo podporu šestinedělek, již se jim snad dostává — podpora ve výši polovičního nemocenského až do uplynutí 12. týdne po slehnutí (prémie na kojení).

5. Zemře-li pojištěnec dříve, nežli uplynulo 6 měsíců ode dne, kdy vyčerpal nárok na nemocenské, pozůstalým 30tinásobný obnos průměrného denního výděлку pracovního, ale ne méně nežli 150 K (pohřebné). Není-li tu pozůstalých, budiž použito pohřebného až do výše vzniklých útrat pohřbu k úhradě těchto nákladů.

6. Příslušníkům rodiny pojištěncovy, a to manželce, družce nebo manželu, manželským, nemanželským i nevlastním dětem do dokonaného 16. roku, rodičům, sourozencům, dědu a babě, tchánovi a tchyni, kteří bydlí s pojištěncem ve společné domácnosti a nejsou sami podrobeni pojistné povinnosti, dávky uvedené pod č. 1. a 5., pohřebné však nesmí převyšovati 60 K, zemřel-li příslušník rodiny nejvýš dvouletý, 180 K při úmrtí příslušníka staršího dvou let, nedokonavšího však 14 let, a 300 K, jde-li o úmrtí příslušníka staršího. Z pojištění příslušníků rodiny jsou vyjmuti pojištěnci, jejichž zdanitelný příjem převyšuje 20.000 K ročně.

Každá okresní nemocenská pokladna jest povinna poskytnouti dávky uvedené v odstavci prvním č. 1. také číenu jiné nemocenské pokladny, jenž v jejím obvodu bydlí, a příslušníkům jeho rodiny, jest-li poskytnutí dávek těch nezbytně nutno nebo vyžaduje-li toho příslušná nemocenská pokladna. Tato jest povinna nahraditi náklad.

§ 7. Za účelem pojištění zařadí se pojištěnci podle pracovního výděлку ve mzdové třídě podle této stupnice:

Mzdová třída	Denní prac. výdělek v Kč		Za průměrný prac. výdělek denní platí
	nad	do	
I.	—	3.—	2.—
II.	3.	5.	4.—
III.	5.—	7.50	6.—
IV.	7.50	10.50	9.—
V.	10.50	13.50	12.—
VI.	13.50	16.50	15.—
VII.	16.50	19.50	18.—
VIII.	19.50	22.50	21.—
IX.	22.50	25.50	24.—
X.	25.50	28.50	27.—
XI.	28.50	31.50	30.—
XII.	31.50	34.50	33.—
XIII.	34.50	—	36.—

Pro vyměření příspěvku počítá se týdenní výdělek sedminásobnou, měsíční třicetinasobnou částkou denního výdělku.

§ 9. Dávky mohou být stanovami zvýšeny nebo rozšířeny nad nejnižší míru označenou v §§ 6 8 v tomto rozsahu:

1. Denní nemocenské může být zvýšeno v první mzdové třídě až na K 2.25, v ostatních mzdových třídách až do 90% nižší hranice denního výdělku mzdové třídy, pohřebné až na 45násobný průměrný denní výdělek pracovní;

2. nemocenské může být zvýšeno o 10%, trvá-li nemoc déle 13 neděl, o 20% základu svého, trvá-li nemoc déle 26 neděl, a o 30%, trvá-li nemoc déle 39 neděl;

3. pro pojištěnce, jejichž pracovní výdělek převyšuje denně K 37.50, mohou být zavedeny zvláštní třídy s průměrným pracovním výdělkem denním 39 K a 42 K a s denním nemocenským 26 K a 28 K;

4. šestinedělkám z kruhů rodinných příslušníků může být poskytnuto nemocenské 6 neděl před slehnutím a až do 6 neděl po slehnutí až do výše polovičního nemocenského pojištěncova;

5. prémie na kojení může být členkám prodloužena až na dobu 26 týdnů;

6. po stejnou dobu může být poskytnuta i rodinným příslušníkům, a to až do výše $\frac{1}{4}$ nemocenského pojištěncova;

7. onemocnělým nebo šestinedělkám zůstavším v domácím ošetřování může být přidělen s jich svolením ošetrovatelský personál, šestinedělkám s jich svolením ošetřování v ústavě pro šestinedělky nebo v podobném ústavě. V těchto případech mohou být vzniklé náklady započítávány na nemocenské až do polovice jeho.

§ 11. Pojištění v § 1 nařízené provádějí ve všech mzdových třídách nezkráceně:

1. Okresní pokladny nemocenské,
2. závodní pokladny nemocenské, zřízené podle §§ 43, 52 a 53,
3. společenstevní pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly aspoň 400 členů,
4. bratrské pokladny,
5. spolkové pokladny nemocenské, které dne 31. prosince 1918 měly aspoň 1000 členů,

6. zapsané pokladny pomocné, kterým nebylo odňato osvědčení podle § 7, odst. 2., zákona ze dne 16. července 1892, čís. 202 ř. z.

Tvoření nových společenstevních pokladen a pokladen /závodních, kromě pokladen jmenovaných v §§ 43, 52 a 53, se zakazuje.

§ 12, odst. 2., věta třetí. Zejména, je-li pojištěno v nemocenské pokladně více nežli 1000 pojištěnců zemědělských a lesních, anebo je-li jich v nemocenských pokladnách téhož politického okresu pojištěno více nežli 2000, musí býti pro ně na žádost zájemníků obou skupin zřízena samostatná nemocenská pokladna.

§ 12, odst. poslední. Vedoucího úředníka jmenuje k návrhu představenstva politický úřad II. stolice, jenž je povinen vyžádati si dobré zdání dozorčího výboru.

§ 16 a). Valná hromada sestává z delegátů zvolených na dobu 4 let pojištěnci oprávněnými k hlasování. Zvolení delegáti zůstávají v úřadě i po uplynutí této doby, pokud nebudou pravoplatně zvoleni jejich zástupci. Počet delegátů ustanoví stanovy; delegátů musí býti aspoň 30.

Volba delegátů koná se nejpozději 2 měsíce před valnou hromadou.

Současně s delegáty volí se stejný počet náhradníků, kteří vstupují na místo delegátů, odstupujících v době volebního období.

§ 16 e). Volbu řídí komise volební, která sestává ze starosty nemocenské pokladny neb jeho náměstka a 4 přísedících. Přísedící a náhradníky jejich jmenuje okresní politická správa ze členů nemocenské pokladny. Okresní politická správa musí při jmenování přihlížeti k tomu, aby podle možnosti všechny strany, jež se zúčastní voleb, byly ve volební komisi zastoupeny, a musí dbáti při určování osob návrhů stran, které jest podati u okresní politické správy do 8 dnů po vyhlášení voleb.

Komise usnáší se platně za přítomnosti aspoň 3 členů nadpoloviční většinou hlasů, při rovnosti hlasů rozhoduje předseda, který jinak nehlasuje.

§ 16 f). Delegáti do valné hromady volí se osobním odevzdáním hlasu podle zásady poměrnosti na základě kandidátních listin.

Podrobnější ustanovení o způsobu volby budou uvedena v nařízení.

§ 17. Valná hromada delegátů volí osmičlenné představenstvo nemocenské pokladny a 8 náhradníků podle zásady poměrnosti.

První volby, které budou provedeny podle tohoto zákona, řídí zástupce dozorčího úřadu za pomoci komise, jmenované podle § 16 e. Další volby řídí tato komise. Podrobnější ustanovení jest uvést v nařízení. Vedle těchto členů představenstva, zvolených valnou hromadou delegátů, jsou členy představenstva 2 zaměstnavatelé, zvolení zaměstnavatelskými členy dozorčího výboru prostou většinou.

§ 17 b). Představenstvo volí ze sebe většinou hlasů starostu a náměstka starostova na 2 roky. K žádosti menšiny představenstva, čítající aspoň 3 členy, jest zvoliti náměstka starostova z této menšiny.

§ 17 c). Představenstvu přísluší všechna správa a zastupování pokladny nemocenské, vyjímaje věci, jež zákonem nebo stanovami jsou výslovně vyhrazeny usnesením valné hromady nebo společné schůze představenstva s dozorčím výborem. (§ 17 g).

§ 17 d), čís. 1.: 1. volba členů rozhodčího soudu;

§ 17 e). Dozorčí výbor čítá 10 členů. Osm členů volí zaměstnavatelé podle zásady poměrnosti na základě kandidátních listin, odevzdávající osobně hlasy. Podrobnější ustanovení o způsobu volby budou obsažena v nařízení.

Dva členy dozorčího výboru volí prostou většinou členové představenstva, zvolení zaměstnanci.

Člen představenstva nemůže býti současně členem dozorčího výboru.

§ 17 f). Dozorčí výbor jest povolán dohlížeti k celkovému hospodaření orgány pokladny, zejména k přesnému zachování zákona, stanov a jiných předpisů, prozkoumávati účtování a správu pokladny, prozkoumávati účetní uzávěrku a podávati zprávu valné hromadě o tom, co shledal. Odepře-li valná hromada na základě této zprávy absolutorium, odstoupí představenstvo z úřadu.

Členové dozorčího výboru mohou se zúčastniti schůzí představenstva a členové představenstva schůzí dozorčího výboru s hlasem poradním.

Nevyhoví-li představenstvo výtkám dozorčího výboru, jest o tom vyrozuměti dozorčí úřad. Dozorčí výbor může dvoutřetinovou většinou usnésti se na svolání valné hromady.

§ 17 g). Usnesení společné schůze představenstva a dozorčího výboru, již řídí starosta nemocenské pokladny, se vyhrazuje:

1. Usnesení o vydáních, převyšujících vydání, zákonem nebo stanovami odůvodněná;
2. usnesení o kolektivních smlouvách se zaměstnanci pokladny a s lékaři.

§ 25 (nový odst. 5.). Ukáže-li se toho potřeba, může ministerstvo sociální péče, vyslyševši Svaz nemocenských pokladen, povolit, aby celkové příspěvky za pojištěnce mohly býti zvýšeny až nejvýše na 8% průměrné mzdy mzdové třídy, do níž pojištěnec jest zařazen, pokud je to nutno k úhradě zákonných dávek (§ 6).

§ 31 (nový odst. 2.). Povinnost vésti mzdové záznamy podle zákona ze dne 8. února 1909, čís. 29 ř. z., rozšiřuje se na všechny zaměstnavatele, kteří zaměstnávají osoby, podléhající povinnému nemocenskému pojištění. Zaměstnavatel jest povinen předkládati tyto záznamy k nahlédnutí legitimovaným orgánům pokladny. Ustanovení § 1, odst. 6. a 7., zák. ze dne 8. února 1909, čís. 29 ř. z., jest užití obdobně.

§ 34, 1. odst. Ze statutárních příspěvků (§ 25), které jest platiti za členy podrobené pojištění, hradí polovici pojištěnec, polovici zaměstnavatel. Za členy podrobené pojištění, kteří nemají výdělků na penězích, hradí zaměstnavatel celé příspěvky ze svého.

§ 58, odst. 2. Na společenstevní nemocenské pokladny jest užití obdobně předpisů druhého oddílu nemocenského zákona.

§ 66, odst. 1. Spory, které vzniknou o nárocích na náhradu, naznačených v §§ 64 a 65 mezi obcemi, nadacemi a korporacemi povinnými k zaopatření chudinskému, a nemocenskými pokladnami v tomto zákoně naznačenými, rozhoduje politický úřad II. stolice.

Článek IV., odstavec 9., zákona z 20 listopadu 1917, č. 457 ř. z.

Na složení představenstva a dozorčích orgánů svazu jest užití obdobně ustanovení o složení představenstva a dozorčího výboru nemocenských pokladen.

Článek II.

Onemocnělým pojištěncům a příslušníkům rodiny jest ponechati volnou volbu mezi lékaři pokladničního obvodu, kteří se zaváží, že budou členy ošetřovatí za podmínek smluvených s nemocenskou pokladnou (svazem

nemocenských pokladen) (organisovaná svobodná volba lékaře). Způsob provedení této svobodné volby lékaře a doba, kdy jest ji zavést, bude stanovena vládním nařízením po slyšení dobrého zdání paritní komise, zřízené ze zástupců svazu nemocenských pokladen a organizací lékařských.

Až toto nařízení bude vydáno, pozbudou účinnosti ustanovení § 6 c), odst. 2. a 3., nem. zák. ve znění zákona ze dne 20. listopadu 1917, č. 457 ř. z.

Článek III.

Na bratrské pokladny nevztahují se ustanovení tohoto zákona o způsobu volby.

Článek IV.

Zrušují se ustanovení § 7a), odst. 3., § 9a), § 9c), č. 1., § 16b), první věta, § 18, § 34, odst. 2., § 52, posl. odst., § 53, posl. odst., § 58, odst. 3. a 4., § 65, odst. 1., věta druhá, zák. nem. a článek XXII. zákona z 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n.; dále § 114, odst. 3., lit. d) a g), § 119c), lit. k), §§ 121—121 g, 121 h, odst. 1.—4., a § 121 i) živn. řádu.

Článek V.

Právní jednání, jehož jest třeba, aby jmění nemocenské pokladny, jež se rozpustila, přešlo v majetek nemocenské pokladny přejímací, nepodléhá kolkům, poplatkům ani jiným dávkám.

Článek VI.

Na případy onemocnění, vzniklé před účinností tohoto zákona, nevztahují se ustanovení jeho o dávkách pokladničních.

Článek VII.

Ustanovení § 3. zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 63. Sb. z. a n., o výši podpory v nezaměstnanosti, nejsou tímto zákonem měněna.

Článek VIII.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením rozšířila působnost tohoto zákona, zákona ze dne 30. března 1888, čís. 33. ř. z., a pozdějších zákonů jej doplňujících nebo měnících nebo jednotlivých jejich částí na Slovensko a Podkarpatskou Rus a změnila tak zákonná ustanovení dosud tam platící.

Článek IX.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921 a pozbývá jí dnem 31. prosince 1921. Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl.

(Sb. z. a n. z 31. prosince 1920, část CXLIV.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, čís. 26., kterým se upravují předpisy o nemocenském pojištění na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Podle čl. VIII. zákona ze dne 22. prosince 1920, č. 689 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1. Působnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n., rozšiřuje se i na území Podkarpatské Rusi s tím, že prováděním pojištění nemocenského v Podkarpatské Rusi pově-